

De witte schoentjes...en de heks.

De burens hadden een schoenmakerij. De schoenen werden hersteld, genaaid, met nieuwe rijkhoorden afgeleverd, zelfs splinternieuwe schoenen werden er gemaakt. Hun zoon was soldaat en men hoopte, dat een flink meisje zou komen, om zo de vrouw van de schoenmaker, wat werk uit de handen te nemen. Hun hoop ging in vervulling en het meisje van de burens kwam in dienst. Ze was handig en verstandig, leuk om te zien en de klanten werden goed bediend. Na een tijdje kwam de zoon van de schoenmaker binnen en zag hoe zijn vader mooi werk leverde. "Vader" zei hij verheugd "Ik wil ook de schoenmakerstiel leren. De moeder en het burensmeisje deelden in zijn geluk. De zoon leerde vlug en werd zo bekwaam als zijn vader. Hij maakte een paar mooie witte schoentjes voor het buurmeisje want hij hield van haar. Ook zij was altijd blij om hem te zien. "Dank u" antwoordde ze met een rode blos op haar wangen. De schoenmaker mengde zich in het gesprek "De oude schoenmaker is overleden in de naburige gemeente" misschien kun je die zaak overnemen?" meende hij. "Ja, dat lijkt me een goed gedacht" besliste de zoon. Zo vertrok de jonge schoenmaker. "Ik hoop je nog terug te zien, met de nieuwe schoentjes" zei hij tegen het buurmeisje. Het meisje keek elke dag naar haar nieuwe schoentjes, die vroeger zo goed pasten, maar om een onbegrijpelijke wijze, werden ze te groot, te klein of te nauw. Het meisje zag hoe de heks, die de zaak binnenkwam, aandachtig naar de schoentjes keek, ze had ze betoverd. "Zijn mijn laarsjes klaar?" vroeg de heks. "Waarom draag je deze nieuwe witte schoentjes niet?" "Ze passen niet meer" sprak het meisje. "Natuurlijk niet" antwoordde de heks "Dit zijn bruidschoentjes!" Toen begreep ze de heks en... de jonge schoenmaker. Ze trok haar gewone schoenen aan en trok op weg naar haar vriend "Ik heb ze voor ons trouwfeest gemaakt" zei hij liefdevol. "Wil je met mij trouwen?" ? vroeg hij. Het meisje antwoordde "Ja" met heel haar hart. Tot hun grote verbazing stond de heks in de winkel "Ik word bij jullie ook klant" sprak ze. Later... toen het meisje haar bruidsjurk aantrok en de witte sluier op haar hoofd droeg, aarzelde ze toch wel of de bruidschoentjes zouden passen ... "IK LOOP OP WOLKES" ... juichte ze!